๕๓

(ลงเฉพาะทางอินเทอร์เน็ตเท่านั้น)

ที่ นศ ๐๐๒๓.๕/ว ๓๕๒๘

ศาลากลางจังหวัดนครศรีธรรมราช
ถนนราชดำเนิน นศ ๘๐๐๐๐

๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘

เรื่อง การขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้อง หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาโดยกรณีหรือคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด

เรียน นายอำเภอทุกอำเภอ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช นายกเทศมนตรีนครนครศรีธรรมราช นายกเทศมนตรีเมืองทุ่งสง นายกเทศมนตรีเมืองปากพนัง และนายกเทศมนตรีเมืองปากพูน

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๓.๔/ว ๓๗๗ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๓๗๓๙ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘

ตามที่กระทรวงมหาดไทย โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้กำหนดวิธีปฏิบัติในการขอรับบำเหน็จบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น และลูกจ้างประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยแล้วออกจากราชการโดยกรณียังไม่ถึงที่สุด โดยกำหนดให้มีการประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน นั้น

เนื่องจากปัจจุบันได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ.๒๕๕๗ ในส่วนของบทบัญญัติเกี่ยวกับผู้ค้ำประกันและผู้จำนอง ซึ่งการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ดังกล่าวมีผลกระทบต่อวิธีปฏิบัติในการขอรับบำเหน็จบำนาญ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้อง หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาโดยกรณียังไม่ถึงที่สุด สอดคล้องกับการแก้ไขกฎหมายดังกล่าว จึงให้ยกเลิกหนังสือตามที่อ้างถึงและกำหนดวิธีปฏิบัติในการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้องหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาโดยกรณียังไม่ถึงที่สุด รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป สำหรับอำเภอให้แจ้งเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายพินิจ มุณีเดช)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
กลุ่มงานการเงินบัญชีและการตรวจสอบ
โทร.๐-๗๕๓๕-๖๑๔๔ ต่อ ๑๘

ที่ มท 0313.4/ว 377

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กท 10200

9 กุมภาพันธ์ 2542

เรื่อง การรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัย แล้วออกจากราชการ โดยกรณียังไม่ถึงที่สุด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท 0312/ว 1473 ลงวันที่ 12 พฤศจิกายน 2522

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบหนังสือสัญญาการใช้เงินคืน
2. แบบหนังสือสัญญาค้ำประกัน

ตามที่กระทรวงมหาดไทย ได้กำหนดวิธีปฏิบัติในการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ซึ่งถูกลงโทษให้ออกจากราชการโดยไม่ต้องรอผลการพิจารณาขององค์การกลางบริหารงานบุคคล (เช่น ก.จ. ก.ท. คุรุสภา ฯลฯ แล้วแต่กรณี) โดยให้มีการประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ และเพื่อความรวดเร็วในการสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญที่จะไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ จึงให้ยกเลิกวิธีปฏิบัติตามนัยหนังสือกระทรวงมหาดไทยที่อ้างถึงข้างต้น และให้ใช้วิธีปฏิบัติการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ซึ่งออกจากราชการโดยมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยก่อนออกจากราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการเพราะหย่อนความสามารถ เพราะประพฤติตนไม่เหมาะสม เพราะบกพร่องในหน้าที่ เพราะมีมลทินมัวหมอง หรือมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดทางอาญา และกรณียังไม่ถึงที่สุดโดยไม่ต้องรอหลักฐานการพิจารณาตอบรับทราบว่ากรณีเป็นการถึงที่สุดแล้วจากองค์การกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการส่วนท้องถิ่น (เช่น ก.จ. ก.ท. ฯลฯ แล้วแต่กรณี) โดยให้มีการประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

1. ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการโดยมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยหรืออาญาดังกล่าว แต่กรณียังไม่ถึงที่สุดและได้ยื่นเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญดำเนินการจัดหาบุคคลหรือทรัพย์สินไว้เป็นประกันการรับเงินบำเหน็จบำนาญกับหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดด้วย

สำหรับการประกันด้วยบุคคลให้หมายถึงบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือกฎหมายอื่น

1.1 กรณีเป็นบุคคลธรรมดาจะต้องมีความสามารถในการทำนิติกรรมได้ตามกฎหมาย และประกอบอาชีพเป็นข้าราชการประจำ (เช่น ข้าราชการกระทรวงกลาโหม ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการพลเรือน ข้าราชการตุลาการ ข้าราชการอัยการ ข้าราชการกรุงเทพมหานคร หรือข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ฯลฯ) หรือลูกจ้างประจำของส่วนราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือลูกจ้างประจำของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญดังกล่าวจึงจะทำการค้ำประกันได้ ในกรณีที่ไม่สามารถหาบุคคลที่มีคุณสมบัติดังกล่าวเป็นผู้ค้ำประกันได้ก็อาจจัดให้บุคคลไม่เกินสองคนซึ่งมีเงินเดือนหรือค่าจ้างรวมกันไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญก็ให้ทำการค้ำประกันได้ ทั้งนี้ ภายในกำหนดระยะเวลาไม่เกิน 3 ปี หรือเมื่อกรณีถึงที่สุดและได้มีการตอบรับทราบการลงโทษจากองค์การกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้ว

1.2 กรณีเป็นนิติบุคคลจะต้องมีข้อกำหนดไว้ในข้อบังคับหรือตราสารจัดตั้งให้มีสิทธิที่จะค้ำประกันการชำระหนี้ได้ (เช่น ธนาคาร บริษัทจำกัด บริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ฯลฯ) โดยค้ำประกันภายในวงเงินที่ผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญดังกล่าวจะได้รับไป ทั้งนี้ ภายในกำหนดระยะเวลา 3 ปี หรือเมื่อกรณีถึงที่สุดและได้มีการตอบรับทราบการลงโทษจากองค์การกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้ว

1.3 กรณีประกันด้วยทรัพย์สิน ให้หมายถึง ทรัพย์สินตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ดังต่อไปนี้

1.3.1 อสังหาริมทรัพย์ (บ้านและหรือที่ดิน) ให้คิดตามราคาประเมินการเสียภาษีของทางราชการ และมีราคาไม่ต่ำกว่าวงเงินที่ผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญดังกล่าวจะได้รับไปโดยจดทะเบียนจำนองไว้เป็นประกันการชำระหนี้ ทั้งนี้ ภายในกำหนดระยะเวลา 3 ปี หรือเมื่อกรณีถึงที่สุดและได้มีการตอบรับทราบการลงโทษจากองค์การกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้ว

1.3.2 สังหาริมทรัพย์อื่นใดซึ่งกฎหมายบัญญัติไว้ให้จดทะเบียนเฉพาะกาลให้มีราคาประเมินไม่ต่ำกว่าวงเงินที่ผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญดังกล่าวจะได้รับไปโดยจดทะเบียนจำนำไว้เป็นประกันการชำระหนี้ ทั้งนี้ ภายในกำหนดระยะเวลา 3 ปี หรือเมื่อกรณีถึงที่สุดและได้มีการตอบรับทราบการลงโทษจากองค์การกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้ว

1.3.3 หลักทรัพย์อื่น ๆ เช่น ตั๋วเงินคลังหรือพันธบัตรตั๋วเงิน หรือตราสารพาณิชย์อื่น หรือหุ้น หรือหุ้นกู้ ฯลฯ โดยมีราคาไม่ต่ำกว่าวงเงินที่ผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญดังกล่าวจะได้รับไป และได้จดทะเบียนไว้เป็นประกันการชำระหนี้ ทั้งนี้ ภายในกำหนดระยะเวลา 3 ปี หรือเมื่อกรณีถึงที่สุดและได้มีการตอบรับทราบการลงโทษจากองค์การกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้ว

2. เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้สั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญแล้ว ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดบันทึกหลังฎีกาเบิกเงินบำเหน็จหรือบำนาญให้ชัดเจนว่า ผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญดังกล่าวได้จัดทำหนังสือสัญญาการใช้เงินคืนและหรือหนังสือสัญญาค้ำประกันแล้ว

3. ในกรณีที่การออกจากราชการถึงที่สุดว่าเป็นประการใดแล้ว ขอให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ผู้นั้นยื่นเรื่องขอบำเหน็จบำนาญส่งสำเนาหนังสือที่แจ้งเรื่อง หรือรับรองการถึงที่สุดขององค์การกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พร้อมกับคำสั่งถึงที่สุดนั้นไปให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง โดยด่วนต่อไป และถ้าหากกรณีที่ถึงที่สุดนั้นปรากฏว่า ได้มีการสั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออกจากราชการ ก็ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ผู้นั้นสังกัดพิจารณาดำเนินการเรียกเงินคืนให้เสร็จสิ้นไป แล้วส่งเงินที่เรียกคืนนั้นไปยังสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นโดยด่วน

4. เมื่อใกล้จะครบกำหนดระยะเวลา 3 ปี หากกรณียังไม่ถึงที่สุดให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ผู้นั้นสังกัดรีบแจ้งให้ผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญดังกล่าวดำเนินการประกันการรับบำเหน็จบำนาญด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินต่อไปอีก ตามวิธีปฏิบัติที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดเพื่อจะได้รับบำเหน็จบำนาญต่อเนื่องไปได้ พร้อมกันนี้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดจะต้องเร่งรัดการดำเนินการทางวินัยให้แล้วเสร็จโดยเร็วด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอภัย จันทนจุลกะ)
รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง
สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
ส่วนการคลังท้องถิ่น
โทร. (02) 2227832, 2225854 ต่อ 18, 40
โทรสาร (02) 2211382, 2236740

หนังสือสัญญาการใช้เงินคืน

เขียนที่ .....(1).....

วันที่ ..... เดือน .....(2)..... พ.ศ. ....

ข้าพเจ้า .....(3)..... อายุ .... ปี ผู้ให้สัญญา
อยู่บ้านเลขที่ ..... ถนน ..... ตำบล/แขวง .....
อำเภอ/เขต ..... จังหวัด .....
ก่อนออกจากราชการดำรงตำแหน่ง ..... สำนัก/ส่วน/กอง .....
องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/เมืองพัทยา/สุขาภิบาล .....
ผู้ยื่นเรื่องราวขอรับเงินบำเหน็จ/บำนาญ ได้ทำหนังสือสัญญาให้ไว้กับ .....(1).....
ผู้รับสัญญา ดังมีข้อความต่อไปนี้

1. ตามที่ข้าพเจ้าได้ยื่นเรื่องขอรับเงินบำเหน็จ/บำนาญ และจังหวัด ได้สั่ง
.....(1)..... จ่ายเงินบำเหน็จ/บำนาญ ให้แก่ข้าพเจ้า ตามหนังสือ .....(4).....
ลงวันที่ ..... เป็นเงิน ..... บาท ..... สตางค์
ถ้าปรากฏในภายหลังว่า ข้าพเจ้าได้รับเงินบำเหน็จ/บำนาญ ไปโดยไม่มีสิทธิ ข้าพเจ้ายินยอมคืนเงิน
ที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิให้แก่ทางราชการภายใน 30 วันนับจากวันที่ข้าพเจ้าได้รับแจ้งจากทางราชกา

2. หากข้าพเจ้าไม่คืนเงินให้แก่ทางราชการภายในกำหนดเวลาตามข้อ 1 ข้าพเจ้า
ยินยอมให้ทางราชการเรียกร้องเงินคืนและค่าเสียหายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

3. เพื่อเป็นการประกันการปฏิบัติตามสัญญา ข้าพเจ้าขอมอบทรัพย์สินดังที่ระบุไว้
ต่อไปนี้กับ .....(1)..... คือ

(1) .....(5).....

(2) .....

(3) .....

และข้าพเจ้าขอรับรองว่าจะไม่ก่อให้เกิดการรอนสิทธิ หรือภาระผูกพันแก่ทรัพย์สินดังกล่าว

4. ถ้าข้าพเจ้าได้รับเงินบำเหน็จ/บำนาญ ไปโดยไม่มีสิทธิ เมื่อ .....(1).....
ได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ข้าพเจ้าจะนำเงินไปชำระให้ .....(1).....
ภายในกำหนด 30 วัน นับตั้งแต่วันที่ข้าพเจ้าได้รับแจ้ง หากข้าพเจ้าไม่นำเงินไปชำระภายในกำหนด
เวลาดังกล่าว ข้าพเจ้ายอมให้ .....(1)..... ดำเนินการบังคับชำระหนี้จากทรัพย์สิน
ดังกล่าวได้ทันทีโดยไม่จำเป็นต้องบอกกล่าว

ในการแจ้งเรื่องใด ๆ แก่ข้าพเจ้านั้น หาก .....(1).....
มีหนังสือถึงข้าพเจ้าตามที่อยู่ข้างบนนี้ ให้ถือว่าข้าพเจ้าได้รับทราบเรื่องนั้น ๆ แล้ว

ข้อ 6 ข้าพเจ้าขอแสดงทรัพย์สินที่ข้าพเจ้ามีอยู่โดยปลอดภาระผูกพัน ดังนี้

(1) .....

(2) .....

(3) .....

ข้าพเจ้าจะไม่ก่อหนี้สินหรือภาระผูกพันใด ๆ ในทรัพย์สินของข้าพเจ้าตามที่ระบุไว้ข้างต้นตลอดระยะเวลาที่สัญญานี้มีผลบังคับอยู่

ลงชื่อ ..... ผู้ค้ำประกัน

(.....)

ลงชื่อ ..... สามี/ภรรยา

(.....) ผู้ให้ความยินยอม

ลงชื่อ ..... พยาน

(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน

(.....)

<u>หมายเหตุ</u>

(1) หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่สังกัด (เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และเมืองพัทยา)

(2) ชื่อผู้มีสิทธิรับบำเหน็จ/บำนาญ

(3) จำนวนเงินบำเหน็จ หรือจำนวนเงินบำนาญ ถ้าเป็นจำนวนเงินบำนาญคิดกำหนดระยะเวลา 3 ปี

หมายเหตุ

(1) หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่สังกัด (เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และเมืองพัทยา)

(2) วัน เดือน ปี ที่ทำสัญญา

(3) ชื่อผู้ทำสัญญาพร้อมทั้งรายละเอียด

(4) หนังสือสั่งจ่าย ปำเหน็จ ปำนาญ

(5) ทรัพย์สินต่าง ๆ ที่นำมาประกัน

(6) หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจ (เช่น นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือนายกเทศมนตรี กรณีเทศบาล หรือผู้ได้รับมอบอำนาจ ฯลฯ)

หนังสือสัญญาค้ำประกัน

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

ข้าพเจ้า ..... ตำแหน่ง .....
สังกัด ..... อัตราเงินเดือน ..... บาท
อยู่บ้านเลขที่ ..... ถนน ..... ตำบล/แขวง .....
อำเภอ/เขต ..... จังหวัด .....
ขอทำสัญญาค้ำประกันไว้กับ .....(1)..... ดังมีข้อความต่อไปนี้

ข้อ 1 ตามที่ .....(2)..... ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิรับบำเหน็จ/บำนาญ ได้ทำหนังสือสัญญาการใช้เงินคืน ฉบับลงวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .... ไว้ต่อ .....(1)..... นั้น

ข้าพเจ้าได้ทราบข้อความดังกล่าวโดยตลอดแล้วยินยอมผูกพันตนเป็นผู้ค้ำประกัน .....(2)..... ต่อ .....(1)..... เป็นเงินไม่เกิน .....(3)..... บาท

ข้อ 2 หาก .....(2)..... ปฏิบัติผิดสัญญาไม่ว่าข้อหนึ่งข้อใด ซึ่ง .....(1)..... มีสิทธิเรียกให้ .....(2)..... ชำระหนี้ รวมทั้งค่าเสียหายต่าง ๆ จากหนี้ดังกล่าวจาก .....(2)..... ได้แล้ว ข้าพเจ้ายินยอมชำระเงินตามจำนวนที่เรียกร้องให้แก่ .....(1)..... ทันที โดย .....(1)..... มิต้องเรียกร้องให้ .....(2)..... ชำระก่อน

ข้อ 3 ข้าพเจ้าจะไม่เพิกถอนการค้ำประกันตลอดระยะเวลาที่ .....(2)..... ..... ต้องรับผิดชอบอยู่ตามหนังสือสัญญาการใช้เงินคืน

ข้อ 4 ข้าพเจ้ายอมรับรู้และยินยอมด้วยในการที่ .....(1)..... ได้ผ่อนเวลาหรือผ่อนผันการปฏิบัติตามเงื่อนไขในหนังสือสัญญาการใช้เงินคืนให้แก่ ....(2)..... ในทุกกรณี โดยไม่จำต้องแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ

ข้อ 5 หาก .....(2)..... ตกเป็นบุคคลล้มละลายหรือตาย หรือกลายเป็นบุคคลไร้ความสามารถ หรือสาบสูญ หรือไปเสียจากถิ่นที่อยู่โดยมิได้แจ้งให้ ....(1)..... ทราบ หรือด้วยเหตุอื่น ๆ อันทำให้ .....(2)..... ไม่สามารถชำระหนี้ตามหนังสือสัญญาการใช้เงินคืนได้ ข้าพเจ้ายินยอมให้ .....(1)..... เรียกร้องเงินทั้งหมดที่ .....(2)..... ค้างชำระจากข้าพเจ้าได้ทันที

5. เมื่อ .....(1)..... ได้รับเงินจากการบังคับชำระหนี้ตามข้อ 4 ได้เงินจำนวนสุทธิเท่าใด ให้จัดสรรชำระหนี้ของข้าพเจ้าจนครบ ถ้ามีเงินเหลือ ....(1)..... จะแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบเพื่อมารับเงินดังกล่าว หากข้าพเจ้าไม่มารับเงินที่เหลือนี้ภายในเวลา 5 ปี นับแต่วันที่ .....(1)..... แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ข้าพเจ้ายอมให้เงินที่เหลือนั้นตกเป็นของ .....(1).....

ถ้า .....(1)..... ได้รับเงินจากการบังคับชำระหนี้ไม่ครบตามจำนวนที่ข้าพเจ้าได้รับเงินบำเหน็จ/บำนาญไปโดยไม่มีสิทธิ ข้าพเจ้ายินยอมชำระเงินจำนวนที่ขาดอยู่ให้ครบถ้วนทันทีเมื่อได้รับแจ้งจาก .....(1).....

6. .....(1)..... โดย ..... ตำแหน่ง ..... ผู้แทน ได้รับมอบทรัพย์สินตามที่ระบุไว้ในข้อ 3 จำนวน ..... สิ่ง ไว้ถูกต้องแล้วและจะเก็บรักษาไว้ที่แผนก/ฝ่าย ..... สำนัก/ส่วน/กอง ..... องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/เมืองพัทยา/สุขาภิบาล ..... จังหวัด .....

หากปรากฏว่าข้าพเจ้าได้ชดใช้หนี้ตามสัญญาถูกต้องครบถ้วนแล้ว หรือในกรณีที่ข้าพเจ้าไม่ต้องรับผิดชดใช้เงิน .....(1)..... จะคืนทรัพย์สินตามข้อ 3 แก่ข้าพเจ้าภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ข้าพเจ้ายื่นคำขอทรัพย์สินคืน

7. เนื่องจากข้าพเจ้าไม่ได้นำทรัพย์สินมาประกันตามข้อ 3 ข้าพเจ้าได้นำ .... มาเป็นผู้ค้ำประกันการปฏิบัติตามสัญญานี้

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้นสองฉบับข้อความตรงกัน เก็บรักษาไว้ที่ .....(1)..... หนึ่งฉบับ เก็บไว้ที่ข้าพเจ้าหนึ่งฉบับ ข้าพเจ้าจึงได้ลงลายมือชื่อให้ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน

ลงชื่อ ..... ผู้ให้สัญญา
(.....)

ลงชื่อ .....(6)..... ผู้รับสัญญา
(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน
(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน
(.....)

ด่วนมาก

ที่ มท ๐๓๑๒/ว ๑๔๗๓

กระทรวงมหาดไทย

๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๒๒

เรื่อง บำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งถูกสั่งลงโทษทางวินัยให้ออกจากราชการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๑๑ (๑)

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบหนังสือสัญญาการใช้เงินคืน จำนวน ฉบับ

๒. แบบหนังสือสัญญาค้ำประกัน จำนวน ฉบับ

ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๑๑ (๑) บัญญัติว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ถูกลงโทษทางวินัยถึงขั้นไล่ออกหรือปลดออกไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ฉะนั้น ในทางปฏิบัติข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดถูกลงโทษทางวินัยให้ออกจากราชการและยื่นเรื่องราวขอรับบำเหน็จบำนาญ จะต้องรอเรื่องไว้ก่อนจนกว่าจะทราบผลการพิจารณาขององค์การกลางบริหารงานบุคคล (เช่น ก.จ.ก.ท. คุรุสภา) ว่าไม่ถึงขั้นไล่ออกหรือปลดออก จึงจะได้รับบำเหน็จบำนาญ นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาเห็นว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๒ ว่า เพื่อมิให้เกิดความล่าช้าเกี่ยวกับการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการ ซึ่งถูกลงโทษทางวินัย และองค์การกลางบริหารงานบุคคลไม่อาจตรวจสอบการลงโทษได้ตามกำหนดเวลา กระทรวงการคลังอาจจ่ายบำเหน็จบำนาญให้แก่ข้าราชการไปก่อนได้ โดยมีการประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน

ฉะนั้น เพื่ออนุมัติตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวและเพื่อให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ถูกลงโทษทางวินัยให้ออกจากราชการมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จบำนาญโดยรวดเร็ว โดยมิต้องรอผลการรับทราบขององค์การกลางบริหารงานบุคคล (เช่น ก.จ.ก.ท.คุรุสภา ฯลฯ แล้วแต่กรณี) และเพื่อมิให้เกิดการเสียหายแก่ราชการจึงกำหนดวิธีปฏิบัติโดยให้มีการประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินไว้ดังนี้

๑. ให้ราชการส่วนท้องถิ่นส่งสำเนาคำสั่งให้ออกจากราชการของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ผู้ซึ่งถูกบังคับบัญชาสั่งลงโทษให้ออกจากราชการ พร้อมทั้งหนังสือสัญญาการใช้เงินคืนและหรือหนังสือสัญญาค้ำประกันไปพร้อมกับเรื่องราวขอรับบำเหน็จบำนาญด้วย

๒. ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ซึ่งถูกทางราชการสั่งให้ออกจากราชการแต่กรณียังไม่ถึงที่สุดซึ่งได้ยื่นเรื่องราวขอรับบำเหน็จบำนาญ จัดหาบุคคลหรือทรัพย์สินไว้เป็นประกันด้วย

บุคคลหมายถึงบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือกฎหมายอื่น

๒.๑ สำหรับบุคคลธรรมดานั้นจะต้องมีความสามารถในการทำนิติกรรมได้ตามกฎหมาย และประกอบอาชีพเป็นข้าราชการประจำ (เช่น ข้าราชการสังกัดกระทรวงกลาโหม ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการพลเรือน ข้าราชการตุลาการ ข้าราชการอัยการ ข้าราชการกรุงเทพมหานคร ข้าราชการส่วนท้องถิ่น) หรือลูกจ้างประจำของส่วนราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ และได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญดังกล่าว จึงจะทำการค้ำประกันได้ ทั้งนี้ภายในกำหนดระยะเวลาไม่เกิน ๓ ปี หรือเมื่อองค์การกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการส่วนท้องถิ่น (เช่น ก.ท.ก.จ.ตรุสภา) ผู้ถูกสั่งให้ออกได้ตอบรับทราบการลงโทษแล้ว

๒.๒ สำหรับนิติบุคคลนั้นจะต้องมีข้อกำหนดไว้ในข้อบังคับหรือตราสารจัดตั้งให้มีสิทธิที่จะค้ำประกันการชำระหนี้ได้ (เช่น ธนาคาร บริษัทจำกัด บริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ บริษัทเครดิตฟองซิเอร์) โดยค้ำประกันภายในวงเงินที่ผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญดังกล่าวจะได้รับไป ทั้งนี้ภายในกำหนดระยะเวลา ๓ ปี หรือเมื่อองค์การกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ถูกสั่งให้ออก ได้ตอบรับทราบการลงโทษแล้ว

๒.๓ ทรัพย์สิน หมายถึงทรัพย์สินตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

๒.๓.๑ ที่ดิน ให้คิดราคาที่ดินตามราคาประเมินการเสียภาษีของทางราชการและมีราคาไม่ต่ำกว่าวงเงินที่ผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญดังกล่าวจะได้รับไปโดยจดทะเบียนจำนองที่ดินไว้เป็นประกันการชำระหนี้ ทั้งนี้ภายในกำหนดระยะเวลา ๓ ปี หรือเมื่อองค์การกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ถูกสั่งให้ออกได้ตอบรับทราบการลงโทษแล้ว

๒.๓.๒ บ้านหรือสังหาริมทรัพย์อื่นใด ๆ ซึ่งกฎหมายบัญญัติไว้ให้จดทะเบียนเฉพาะกาลให้มีราคาประเมินไม่ต่ำกว่าวงเงินที่ผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญดังกล่าวจะได้รับไปโดยจดทะเบียนจำนำไว้เป็นประกันการชำระหนี้ ทั้งนี้ภายในกำหนดระยะเวลา ๓ ปี หรือเมื่อองค์การกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ถูกสั่งให้ออกได้ตอบรับทราบการลงโทษแล้ว

๒.๓.๓ หลักทรัพย์อื่น ๆ เช่น ตั๋วเงินคลังหรือพันธบัตรตั๋วเงินหรือตราสารพาณิชย์อื่น หรือหุ้นหรือหุ้นกู้ ใบสำคัญแสดงสิทธิในหุ้นหรือหุ้นกู้ ใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ หรือใบสำคัญแสดงการเข้าซื้อซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ โดยมีราคาไม่ต่ำกว่าวงเงินที่ผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญดังกล่าวจะได้รับไป และได้จดทะเบียนไว้เป็นประกันการชำระหนี้ ทั้งนี้ภายในกำหนดระยะเวลา ๓ ปี หรือเมื่อองค์การกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ถูกสั่งให้ออก ได้ตอบรับทราบการลงโทษแล้ว

๓. ในกรณีมีคำสั่งให้ออกจากราชการถึงที่สุดว่าเป็นประการใดแล้ว ขอให้ราชการส่วนท้องถิ่นที่ผู้นั้นยื่นเรื่องราวขอรับบำเหน็จบำนาญส่งสำเนาหนังสือขององค์การกลางบริหารงานบุคคลที่แจ้งเรื่องราวหรือรับรองการถึงที่สุดของกรณีดังกล่าวพร้อมกับคำสั่งถึงที่สุดนั้นไปสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรมการปกครองทราบต่อไปโดยด่วน และถ้าหากกรณีถึงที่สุดนั้นปรากฏว่าได้มีการสั่งลงโทษถึงขั้นไล่ออกหรือปลดออกจากราชการ ก็ให้ราชการส่วนท้องถิ่นที่ผู้นั้นสังกัดเรียกเงินคืนให้เสร็จสิ้นไป แล้วส่งเงินที่เรียกคืนนั้นไปยังสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นโดยด่วน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดสั่งให้ราชการส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

อนันต์ อนันตกูล

(นายอนันต์ อนันตกูล)

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง

โทร. ๒๒๒๗๘๓๒

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๓๙๓๙

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘

เรื่อง การขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้อง หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาโดยกรณีหรือคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๓.๔/ว ๓๗๗ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบหนังสือสัญญาการใช้เงินคืน
๒. แบบหนังสือสัญญาค้ำประกัน
๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ.๒๕๕๗

026543
10 ก.ค. 2558
สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราช
เลขที่รับ 1022/2543
วันที่ 14 ก.ค. 2558
เวลา
E

ตามที่กระทรวงมหาดไทย โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้กำหนดวิธีปฏิบัติในการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และลูกจ้างประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยแล้วออกจากราชการโดยกรณียังไม่ถึงที่สุด โดยกำหนดให้มีการประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน นั้น

เนื่องจากปัจจุบันได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๗ ในส่วนของบทบัญญัติเกี่ยวกับผู้ค้ำประกันและผู้จำนอง โดยมีสาระสำคัญเพื่อคุ้มครองสิทธิผู้ค้ำประกันและผู้จำนองให้ไม่ต้องรับผิดเสมือนเป็นลูกหนี้ชั้นต้น ซึ่งการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ดังกล่าวมีผลกระทบต่อวิธีปฏิบัติในการขอรับบำเหน็จบำนาญตามอ้างถึงที่ได้กำหนดให้ผู้ค้ำประกันต้องรับผิดอย่างเดียวกับลูกหนี้ร่วมหรือในฐานะเป็นลูกหนี้ร่วม ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้อง หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาโดยกรณียังไม่ถึงที่สุด สอดคล้องกับการแก้ไขกฎหมายดังกล่าว จึงให้ยกเลิกหนังสือตามที่อ้างถึง และกำหนดวิธีปฏิบัติในการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้องหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาโดยกรณียังไม่ถึงที่สุด ดังนี้

๑. ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นและลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือมีกรณีถูกฟ้องหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา อันมิใช่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ หรือมีกรณีถูกชี้มูลความผิดตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตไว้แล้ว หรือมีกรณีที่อาจถูกดำเนินการทางวินัยได้ตามกฎหมายเฉพาะอื่นใด และออกจากราชการ โดยกรณีหรือคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด ทำประกันในการขอรับบำเหน็จบำนาญด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินไว้ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด เว้นแต่กฎหมายว่าด้วยระเบียบของข้าราชการส่วนท้องถิ่นประเภทนั้น ๆ หรือระเบียบลูกจ้างประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมิได้บัญญัติหรือกำหนดให้ผู้มีอำนาจสามารถดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำดังกล่าวต่อไปได้ภายหลังจากที่ผู้นั้นออกจากราชการไปแล้ว

/๒. การประกัน...

๒. การประกันด้วยบุคคล

(๑) กรณีเป็นบุคคลธรรมดา ผู้นั้นจะต้องเป็นบุคคลที่มีความสามารถในการทำนิติกรรมได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และประกอบอาชีพเป็นข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างประจำ ผู้รับเบี้ยหวัด บำนาญ เจ้าหน้าที่หรือบุคลากรที่เรียกชื่ออย่างอื่นของหน่วยงานในภาครัฐ รัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐ จำนวนไม่เกินสองคนซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญ หรือได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำรวมกันไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญมาค้ำประกัน

(๒) ในกรณีที่ไม่สามารถหาบุคคลซึ่งประกอบอาชีพตาม (๑) มาค้ำประกันได้ ให้หาบุคคลซึ่งประกอบอาชีพอื่นไม่เกินสองคนที่ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญ หรือได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำรวมกันไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญมาค้ำประกันก็ได้

(๓) กรณีเป็นนิติบุคคล จะต้องเป็นนิติบุคคลซึ่งตราสารจัดตั้งหรือข้อบังคับของนิติบุคคลนั้นกำหนดให้สามารถค้ำประกันการชำระหนี้ได้ด้วย เช่น ธนาคาร บริษัทจำกัด บริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ เป็นต้น

(๔) การประกันด้วยบุคคล จะต้องทำสัญญาค้ำประกันภายในวงเงินบำเหน็จปกติที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำจะได้รับ แต่ในกรณีที่ขอรับบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือนให้ทำสัญญาค้ำประกันภายในวงเงินบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือนที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำจะได้รับภายในระยะเวลา ๓ ปี

๓. การประกันด้วยทรัพย์สิน ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีประกันด้วยอสังหาริมทรัพย์ให้คำนวณตามราคาประเมินการเสียภาษีของทางราชการซึ่งจะต้องมีราคาไม่ต่ำกว่าวงเงินค้ำประกันตามข้อ ๒ (๔)

(๒) กรณีประกันด้วยสังหาริมทรัพย์ จะต้องเป็นสังหาริมทรัพย์ซึ่งกฎหมายบัญญัติไว้ให้จดทะเบียนเฉพาะการ และมีราคาประเมินตามที่ซื้อขายกันตามปกติในท้องตลาดในวันที่จดทะเบียนไม่ต่ำกว่าวงเงินค้ำประกันตามข้อ ๒ (๔)

(๓) กรณีประกันด้วยหลักทรัพย์อื่น เช่น ตั๋วเงินคลัง พันธบัตร ตั๋วเงิน หุ้น หรือหุ้นกู้ ซึ่งมีราคาไม่ต่ำกว่าวงเงินค้ำประกันตามข้อ ๒ (๔) ให้ดำเนินการตามวิธีการตามกฎหมายในเรื่องนั้น ๆ กำหนดไว้

๔. เมื่อได้มีการสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญแล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดบันทึกหมายเหตุไว้ในฎีกาเบิกเงินบำเหน็จบำนาญให้ชัดเจนว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำดังกล่าวได้จัดทำหนังสือสัญญาการใช้เงินคืนและหนังสือสัญญาค้ำประกันแล้ว

๕. ภายในระยะเวลา ๓ เดือน ก่อนครบกำหนด ๓ ปี นับแต่วันทำสัญญา หากการดำเนินการทางวินัยยังไม่ถึงที่สุด ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดแจ้งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำเฉพาะผู้ที่รับบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือนมาดำเนินการทำประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินตามวิธีปฏิบัติของหนังสือฉบับนี้ต่อไปอีก เพื่อที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำดังกล่าวได้รับบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือนต่อเนื่องต่อไปได้ และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดเร่งดำเนินการทางวินัยให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

๖. เมื่อการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญถึงที่สุดว่าเป็นประการใดแล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดแจ้งให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นทราบโดยด่วน พร้อมแนบหลักฐานในการดำเนินการทางวินัยถึงที่สุดไปด้วย ยกเว้นกรณีลูกจ้างประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ไม่ได้รับเงินงบประมาณเงินอุดหนุน และถ้าหาก

/การดำเนินการ ...

การดำเนินการทางวินัยถึงที่สุดแล้วปรากฏว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือลูกจ้างประจำมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ให้การประกันที่ทำไว้ระงับไปตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่หากการดำเนินการทางวินัยถึงที่สุดแล้วปรากฏว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดเรียกเงินบำเหน็จบำนาญคืนจากข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำดังกล่าว หากไม่สามารถเรียกเงินคืนได้ก็ให้บังคับชำระหนี้ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้นำเงินคืนกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และสำหรับลูกจ้างประจำให้นำเงินคืนคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ยกเว้นเงินในส่วนที่ลูกจ้างประจำรับจากงบประมาณเงินอุดหนุนให้ส่งคืนกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

๗. ในการบังคับชำระหนี้จากทรัพย์สิน ถ้าชำระหนี้ได้ครบถ้วนแล้ว แต่ยังมีเงินเหลือ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้แจ้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำแล้ว แต่บุคคลดังกล่าวไม่มารับเงินที่เหลือคืนภายในเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่แจ้ง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำเงินดังกล่าวส่งคืนหน่วยงานตามหลักการในข้อ ๖

๘. สำหรับข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำที่ได้ทำประกันในการขอรับบำเหน็จบำนาญตามหนังสืออ้างถึงไว้แล้วก่อนที่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๗ มีผลบังคับใช้ (ก่อนวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘) ไม่มีผลกระทบแต่อย่างใด เว้นแต่ข้อตกลงที่กำหนดให้ผู้ค้ำประกันต้องรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วมนั้นเป็นโมฆะ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว สำหรับสัญญาที่ทำหลังจากที่พระราชบัญญัติดังกล่าวมีผลบังคับใช้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดทำสัญญาใหม่ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ และ ๒ รวมทั้งกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำผู้ได้รับบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือนที่ต้องมาดำเนินการทำประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินต่อไปอีกเพราะการดำเนินการทางวินัยยังไม่ถึงที่สุดภายในระยะเวลา ๓ ปี ก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๕ ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิบูลย์ สงวนพงศ์)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๖๙ ต่อ ๓๐๗๓๕
โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๖๙ ต่อ ๒๑๙

แบบหนังสือสัญญาการใช้เงินคืน

เขียนที่ .....(๑).....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

ข้าพเจ้า .....(๒).....อายุ .....ปี ผู้ให้สัญญา อยู่บ้านเลขที่ .....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต..... จังหวัด ..... ก่อนออกจากราชการดำรงตำแหน่ง ..... สำนัก/ส่วน/กอง .....สังกัด .....(๑).....ผู้ยื่นเรื่องราวขอรับ .....(๓).....ได้ทำหนังสือสัญญาให้ไว้กับ.....(๑).....ผู้รับสัญญา ดังมีข้อความต่อไปนี้

ข้อ ๑ ตามที่ข้าพเจ้าได้ยื่นเรื่องขอรับเงิน .....(๓).....และจังหวัด หรือ .....(๑)..... ได้สั่งจ่ายเงิน.....(๓).....ให้แก่ข้าพเจ้าตาม.....(๔)..... ลงวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ..... เป็นเงินบำเหน็จปกติ ..... บาท ..... สตางค์ หรือเป็นเงินบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือน เดือนละ ..... บาท ..... สตางค์ และเมื่อคำนวณเงินบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือนภายในระยะเวลา ๓ ปี เป็นเงิน ..... บาท ..... สตางค์

ถ้าปรากฏในภายหลังว่า ข้าพเจ้าได้รับเงิน.....(๓).....ไปโดยไม่มีสิทธิ ข้าพเจ้ายินยอมคืนเงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิให้แก่ทางราชการภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ข้าพเจ้าได้รับแจ้งจากทางราชการ

ข้อ ๒ หากข้าพเจ้าไม่คืนเงินให้แก่ทางราชการภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๑ ข้าพเจ้ายินยอมให้ทางราชการเรียกร้องเงินดังกล่าวคืนรวมทั้งค่าเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการเรียกเงินดังกล่าวคืนด้วย

ข้อ ๓ เพื่อเป็นการประกันการปฏิบัติตามสัญญานี้ ข้าพเจ้าได้ดำเนินการดังนี้ (๕)

๓.๑ ข้าพเจ้าได้นำทรัพย์สินของข้าพเจ้ามาเป็นประกันการชำระหนี้ ดังทรัพย์สินที่ระบุไว้ต่อไปนี้

(๑) .....

(๒) .....

(๓) .....

และข้าพเจ้าขอรับรองว่าจะไม่ก่อให้เกิดการรอนสิทธิ หรือภาระผูกพันแก่ทรัพย์สินดังกล่าว

๓.๒ ข้าพเจ้าได้นำ .....(๖).....มาเป็นผู้ค้ำประกันการปฏิบัติตามสัญญานี้ โดยทำหนังสือสัญญาค้ำประกันไว้ต่อ.....(๑).....ตามหนังสือสัญญาค้ำประกัน ลงวันที่ .... เดือน ..... พ.ศ. .....

ข้อ ๔ ถ้าข้าพเจ้าได้รับเงิน .....(๓).....ไปโดยไม่มีสิทธิ เมื่อ .....(๑)..... ได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ข้าพเจ้าจะนำเงินไปชำระให้ตามระยะเวลาในข้อ ๑ ถ้าข้าพเจ้าไม่นำเงินไปชำระให้ตามระยะเวลาในข้อ ๑ ข้าพเจ้ายอมให้ .....(๑).....ดำเนินการบังคับชำระหนี้จากทรัพย์สินตามข้อ ๓.๑ ได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ในการแจ้งเรื่องใดๆ แก่ข้าพเจ้านั้น หาก .....(๑).....มีหนังสือถึงข้าพเจ้าตามที่อยู่ที่ระบุไว้ในสัญญานี้ ให้ถือว่าข้าพเจ้าได้รับทราบเรื่องนั้นๆ แล้ว

ข้อ ๕ เมื่อ .....(๑).....ได้รับเงินจากการบังคับชำระหนี้ตามข้อ ๔ ได้เงินจำนวนสุทธิเท่าใด ให้จัดสรรชำระหนี้ของข้าพเจ้าจนครบ ถ้ามีเงินเหลือ .....(๑).....จะแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบเพื่อมารับคืนเงินดังกล่าว หากข้าพเจ้าไม่มารับคืนเงินที่เหลือภายใน ๕ ปี นับแต่วันที่แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ข้าพเจ้ายอมให้เงินที่เหลือตกเป็นของ.....(๑).....หรือกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือแผ่นดิน แล้วแต่กรณี

ถ้า .....(๑).....ได้รับเงินจากการบังคับชำระหนี้ไม่ครบตามจำนวนที่ข้าพเจ้าได้รับ .....(๓).....ไปโดยไม่มีสิทธิ ข้าพเจ้ายินยอมชำระเงินจำนวนที่ขาดอยู่ให้ครบถ้วนทันทีเมื่อได้รับแจ้งจาก .....(๑).....

ข้อ ๖ .....(๑)..... โดย .....(๗)..... ตำแหน่ง ..... เป็นผู้แทนดำเนินการทำประกันด้วยทรัพย์สินตามที่ระบุไว้ในข้อ ๓.๑ กับ ....(๒).....ถูกต้องแล้ว โดยได้เก็บรักษาหลักฐานการประกันไว้ที่แผนก/ฝ่าย ..... สำนัก/ส่วน/กอง ..... ของ .....(๑).....จังหวัด.....

หากปรากฏว่าข้าพเจ้าได้ชดใช้หนี้ตามสัญญาถูกต้องครบถ้วนแล้ว หรือในกรณีที่ข้าพเจ้าไม่ต้องรับผิดชดใช้เงินตามสัญญานี้ .....(๑).....ยินยอมให้ข้าพเจ้าไถ่ถอนการประกันหนี้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ข้าพเจ้ายื่นขอ

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้นสองฉบับข้อความตรงกัน เก็บรักษาไว้ที่ .....(๑).....หนึ่งฉบับ และเก็บไว้ที่ข้าพเจ้าหนึ่งฉบับ ข้าพเจ้าได้อ่านและเข้าใจข้อความในหนังสือสัญญานี้ดีแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อให้ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน

ลงชื่อ .....(๒).....ผู้ให้สัญญา
(.....)

ลงชื่อ ..... สามี/ภรรยา ผู้ให้ความยินยอม
(.....)

ลงชื่อ .....(๗).....ผู้รับสัญญา
(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน
(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน
(.....)

<u>หมายเหตุ</u>

(๑) ชื่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด (เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/เมืองพัทยา/องค์การบริหารส่วนตำบล)

(๒) ชื่อผู้ทำสัญญาพร้อมทั้งรายละเอียด

(๓) ระบุประเภทของเงินที่ขอรับ (บำเหน็จปกติ/บำนาญ/ บำเหน็จรายเดือน)

(๔) หนังสือหรือคำสั่งจ่ายบำเหน็จปกติ/บำนาญ/ บำเหน็จรายเดือน

(๕) กรณีผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญนำทรัพย์สินมาเป็นประกันให้กรอกรายละเอียดตามข้อ ๓.๑ หากนำบุคคลมาประกันให้กรอกรายละเอียดเฉพาะข้อ ๓.๒ โดยไม่ต้องกรอกรายละเอียดในข้อ ๔ ข้อ ๕ และข้อ ๖

(๖) ชื่อผู้ค้ำประกัน

(๗) หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจ (เช่น นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือนายกเทศมนตรี กรณีเทศบาล ฯลฯ หรือผู้ได้รับมอบอำนาจ)

แบบหนังสือสัญญาค้ำประกัน

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า .....(๑).....อายุ .....ปี อาชีพ .....

ตำแหน่ง .....สังกัด.....

อัตราเงินเดือน.....บาท อยู่บ้านเลขที่ .....ถนน.....ตำบล/แขวง

.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด .....

ขอทำหนังสือสัญญาค้ำประกันให้ไว้ต่อ .....(๒).....เพื่อเป็นหลักฐานดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ตามที่ .....(๓).....ได้ขอรับ.....(๔).....โดยทำหนังสือสัญญาการใช้เงินคืนฉบับลงวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....ไว้ต่อ .....(๒).....เพื่อประกันการขอรับเงิน .....(๔).....ข้าพเจ้ายินยอมค้ำประกันภายในวงเงิน .....บาท (๕)

ข้อ ๒ ข้าพเจ้าทราบข้อผูกพันตามหนังสือสัญญาการใช้เงินคืนของ.....(๓)..... โดยตลอดแล้ว ข้าพเจ้ายินยอมผูกพันตนเป็นผู้ค้ำประกันการปฏิบัติตามหนังสือสัญญาการใช้เงินคืนนั้น

ข้อ ๓ หาก .....(๓).....ไม่ปฏิบัติตามสัญญาไม่ว่าข้อหนึ่งข้อใดและ ..... (๒).....ได้แจ้งความนั้นให้ข้าพเจ้าทราบ ข้าพเจ้ายอมรับผิดชำระหนี้รวมทั้งค่าเสียหายต่างๆ จากหนี้ดังกล่าวแทน.....(๓).....ภายในวงเงินค้ำประกันทันที โดยมิพักใช้สิทธิของผู้ค้ำประกันตามมาตรา ๖๘๘, ๖๘๙ และมาตรา ๖๙๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แต่ประการใด

ข้อ ๔ ข้าพเจ้ายอมผูกพันว่า ข้าพเจ้าไม่หลุดพ้นจากความรับผิดตามสัญญานี้ จนกว่ามูลหนี้ตามสัญญาการใช้เงินคืนจะระงับสิ้นไปและจะไม่เพิกถอนการค้ำประกันตลอดระยะเวลาที่ .....(๓)..... ต้องรับผิดชอบอยู่ตามหนังสือสัญญาการใช้เงินคืน

ข้อ ๕ หาก .....(๓).....ตกเป็นบุคคลล้มละลาย หรือตาย หรือกลายเป็นบุคคลไร้ความสามารถ หรือสาบสูญ หรือไปเสียจากถิ่นที่อยู่โดยมิได้แจ้งให้ .....(๒).....ทราบ หรือด้วยเหตุอื่นใดอันทำให้ .....(๓).....ไม่สามารถชำระหนี้ตามหนังสือสัญญาการใช้เงินคืนได้ ข้าพเจ้ายินยอมให้ .....(๒).....เรียกร้องเงินที่.....(๓).....ค้างชำระจากข้าพเจ้าภายในวงเงินที่ค้ำประกันได้

หนังสือสัญญาค้ำประกันฉบับนี้ทำไว้ ณ วันที่ระบุข้างต้น และข้าพเจ้าได้อ่านรายละเอียดเข้าใจดีแล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน

ลงชื่อ ..... ผู้ค้ำประกัน

(.....)

ลงชื่อ ..... สามี/ภรรยา ผู้ให้ความยินยอม

(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน

(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน

(.....)

หมายเหตุ

(๑) ชื่อผู้ค้ำประกัน

(๒) ชื่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด (เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/เมืองพัทยา/องค์การบริหารส่วนตำบล)

(๓) ชื่อผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญ

(๔) ระบุประเภทของเงินที่ขอรับ (บำเหน็จปกติ/บำนาญ/บำเหน็จรายเดือน)

(๕) จำนวนเงินที่ค้ำประกันซึ่งจะต้องไม่ต่ำกว่าจำนวนเงินบำเหน็จ หรือจำนวนเงินบำนาญ หรือบำเหน็จรายเดือน ถ้าเป็นจำนวนเงินบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือน ให้คำนวณภายในระยะเวลา ๓ ปี

พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐)
พ.ศ. ๒๕๕๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗
เป็นปีที่ ๖๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๗"

มาตรา ๒* พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๘๑ อันค้ำประกันนั้นจะมีได้แต่เฉพาะเพื่อหนี้อันสมบูรณ์

หนี้ในอนาคตหรือหนี้มีเงื่อนไขจะประกันไว้เพื่อเหตุการณ์ซึ่งหนี้นั้นอาจเป็นผลได้จริงก็ประกันได้ แต่ต้องระบุวัตถุประสงค์ในการก่อหนี้รายที่ค้ำประกัน ลักษณะของมูลหนี้ จำนวนเงินสูงสุดที่ค้ำประกัน และระยะเวลาในการก่อหนี้ที่จะค้ำประกัน เว้นแต่เป็นการค้ำประกันเพื่อกิจการเนื่องกันไปหลายคราวตามมาตรา ๖๙๙ จะไม่ระบุระยะเวลาดังกล่าวก็ได้

สัญญาค้ำประกันต้องระบุหนี้หรือสัญญาที่ค้ำประกันไว้โดยชัดแจ้ง และผู้ค้ำประกันย่อมรับผิดเฉพาะหนี้หรือสัญญาที่ระบุไว้เท่านั้น

หนี้อันเกิดแต่สัญญาซึ่งไม่ผูกพันลูกหนี้เพราะทำด้วยความสำคัญผิดหรือเพราะเป็นผู้ไร้ความสามารถนั้นก็อาจจะมีประกันอย่างสมบูรณ์ได้ ถ้าหากว่าผู้ค้ำประกันรู้เหตุสำคัญผิดหรือไร้ความสามารถนั้นในขณะที่เข้าทำสัญญาผูกพันตน"

---

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๑/ตอนที่ ๗๗ ก/หน้า ๑๙/๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๘๑/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

"มาตรา ๖๘๑/๑ ข้อตกลงใดที่กำหนดให้ผู้ค้ำประกันต้องรับผิดอย่างเดียวกับลูกหนี้ร่วมหรือในฐานะเป็นลูกหนี้ร่วม ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ"

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๘๕/๑ ของหมวด ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป ของลักษณะ ๑๑ ค้ำประกัน ของบรรพ ๓ เอกเทศสัญญา แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

"มาตรา ๖๘๕/๑ บรรดาข้อตกลงเกี่ยวกับการค้ำประกันที่แตกต่างไปจากมาตรา ๖๘๑ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๖๘๔ มาตรา ๖๙๔ และมาตรา ๖๙๙ เป็นโมฆะ"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๘๖ เมื่อลูกหนี้ผิดนัด ให้เจ้าหนี้มีหนังสือบอกกล่าวไปยังผู้ค้ำประกันภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ลูกหนี้ผิดนัด และไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใดเจ้าหนี้จะเรียกให้ผู้ค้ำประกันชำระหนี้ก่อนที่หนังสือบอกกล่าวจะไปถึงผู้ค้ำประกันมิได้ แต่ไม่ตัดสิทธิผู้ค้ำประกันที่จะชำระหนี้เมื่อหนี้ถึงกำหนดชำระ

ในกรณีที่เจ้าหนี้มิได้มีหนังสือบอกกล่าวภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ค้ำประกันหลุดพ้นจากความรับผิดในดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทน ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้นบรรดาที่เกิดขึ้นภายหลังจากพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง

เมื่อเจ้าหนี้มีสิทธิเรียกให้ผู้ค้ำประกันชำระหนี้หรือผู้ค้ำประกันมีสิทธิชำระหนี้ได้ตามวรรคหนึ่ง ผู้ค้ำประกันอาจชำระหนี้ทั้งหมดหรือใช้สิทธิชำระหนี้ตามเงื่อนไขและวิธีการในการชำระหนี้ที่ลูกหนี้มีอยู่กับเจ้าหนี้ก่อนการผิดนัดชำระหนี้ ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่ตนต้องรับผิดก็ได้ และให้นำความในมาตรา ๗๐๑ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในระหว่างที่ผู้ค้ำประกันชำระหนี้ตามเงื่อนไขและวิธีการในการชำระหนี้ของลูกหนี้ตามวรรคสาม เจ้าหนี้จะเรียกดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นเพราะเหตุที่ลูกหนี้ผิดนัดในระหว่างนั้นมิได้

การชำระหนี้ของผู้ค้ำประกันตามมาตรานี้ ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของผู้ค้ำประกันตามมาตรา ๖๙๓"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๙๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๙๑ ในกรณีที่เจ้าหนี้กระทำการใด ๆ อันมีผลเป็นการลดจำนวนหนี้ที่มีการค้ำประกัน รวมทั้งดอกเบี้ย ค่าสินไหมทดแทน หรือค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้น ถ้าลูกหนี้ได้ชำระหนี้ตามที่ได้ลดแล้วก็ดี ลูกหนี้ชำระหนี้ตามที่ได้ลดดังกล่าวไม่ครบถ้วนแต่ผู้ค้ำประกันได้ชำระหนี้ส่วนที่เหลือนั้นแล้วก็ดี ลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ตามที่ได้ลดดังกล่าวแต่ผู้ค้ำประกันได้ชำระหนี้ตามที่ได้ลดนั้นแล้วก็ดี ทั้งนี้ ไม่ว่าจะล่วงเลยกำหนดเวลาชำระหนี้ตามที่ได้ลดดังกล่าวแล้วหรือไม่ก็ตาม ให้ผู้ค้ำประกันเป็นอันหลุดพ้นจากการค้ำประกัน

ข้อตกลงใดที่มีผลเป็นการเพิ่มภาระแก่ผู้ค้ำประกันให้มากกว่าที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๐๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๐๐ ถ้าค้ำประกันหนี้อันจะต้องชำระ ณ เวลามีกำหนดแน่นอนและเจ้าหนี้ยอมผ่อนเวลาให้แก่ลูกหนี้ ผู้ค้ำประกันย่อมหลุดพ้นจากความรับผิด เว้นแต่ผู้ค้ำประกันจะได้ตกลงด้วยในการผ่อนเวลานั้น

ข้อตกลงที่ผู้ค้ำประกันทำไว้ล่วงหน้าก่อนเจ้าหนี้ผ่อนเวลาอันมีผลเป็นการยินยอมให้เจ้าหนี้ผ่อนเวลา ข้อตกลงนั้นใช้บังคับมิได้"

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๑๔/๑ ของหมวด ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป ของลักษณะ ๑๒ จำนอง ของบรรพ ๓ เอกเทศสัญญา แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

"มาตรา ๗๑๔/๑ บรรดาข้อตกลงเกี่ยวกับการจำนองที่แตกต่างไปจากมาตรา ๗๒๘ มาตรา ๗๒๙ และมาตรา ๗๓๕ เป็นโมฆะ"

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๒๗ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖๙๑ มาตรา ๖๙๗ มาตรา ๗๐๐ และมาตรา ๗๐๑ มาใช้บังคับกับกรณีที่บุคคลจำนองทรัพย์สินเพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นจะต้องชำระด้วยโดยอนุโลม"

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๒๗/๑ ของหมวด ๓ สิทธิและหน้าที่ของผู้รับจำนองและผู้จำนอง ของลักษณะ ๑๒ จำนอง ของบรรพ ๓ เอกเทศสัญญา แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

"มาตรา ๗๒๗/๑ ไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใด ผู้จำนองซึ่งจำนองทรัพย์สินของตนไว้เพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นจะต้องชำระ ไม่ต้องรับผิดในหนี้นั้นเกินราคาทรัพย์สินที่จำนองในเวลาที่บังคับจำนองหรือเอาทรัพย์จำนองหลุด

ข้อตกลงใดอันมีผลให้ผู้จำนองรับผิดเกินที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง หรือให้ผู้จำนองรับผิดอย่างผู้ค้ำประกัน ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ ทั้งนี้ ไม่ว่าข้อตกลงนั้นจะมีอยู่ในสัญญาจำนองหรือทำเป็นข้อตกลงต่างหาก"

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๒๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๒๘ เมื่อจะบังคับจำนองนั้น ผู้รับจำนองต้องมีหนังสือบอกกล่าวไปยังลูกหนี้ก่อนว่าให้ชำระหนี้ภายในเวลาอันสมควรซึ่งต้องไม่น้อยกว่าหกสิบวันนับแต่วันที่ลูกหนี้ได้รับคำบอกกล่าวนั้น ถ้าและลูกหนี้ละเลยเสียไม่ปฏิบัติตามคำบอกกล่าว ผู้รับจำนองจะฟ้องคดีต่อศาลเพื่อให้พิพากษาสั่งให้ยึดทรัพย์สินซึ่งจำนองและให้ขายทอดตลาดก็ได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีผู้จำนองซึ่งจำนองทรัพย์สินของตนไว้เพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นต้องชำระ ผู้รับจำนองต้องส่งหนังสือบอกกล่าวดังกล่าวให้ผู้จำนองทราบภายในสิบห้า

วันนับแต่วันที่ส่งหนังสือแจ้งให้ลูกหนี้ทราบ ถ้าผู้รับจำนองมิได้ดำเนินการภายในกำหนดเวลาสิบห้าวันนั้น ให้ผู้จำนองเช่นว่านั้นหลุดพ้นจากความรับผิดในดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทนซึ่งลูกหนี้ค้างชำระตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้นบรรดาที่เกิดขึ้นนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาสิบห้าวันดังกล่าว"

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๒๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๒๙ ในการบังคับจำนองตามมาตรา ๗๒๘ ถ้าไม่มีการจำนองรายอื่นหรือบุริมสิทธิอื่นอันได้จดทะเบียนไว้เหนือทรัพย์สินอันเดียวกันนี้ ผู้รับจำนองจะฟ้องคดีต่อศาลเพื่อเรียกเอาทรัพย์จำนองหลุดภายในบังคับแห่งเงื่อนไขดังจะกล่าวต่อไปนี้แทนการขายทอดตลาดก็ได้

(๑) ลูกหนี้ได้ขาดส่งดอกเบี้ยมาแล้วเป็นเวลาถึงห้าปี และ

(๒) ผู้รับจำนองแสดงให้เป็นที่พอใจแก่ศาลว่าราคาทรัพย์สินนั้นน้อยกว่าจำนวนเงินอันค้างชำระ"

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๒๙/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

"มาตรา ๗๒๙/๑ เวลาใด ๆ หลังจากที่หนี้ถึงกำหนดชำระ ถ้าไม่มีการจำนองรายอื่นหรือบุริมสิทธิอื่นอันได้จดทะเบียนไว้เหนือทรัพย์สินอันเดียวกันนี้ ผู้จำนองมีสิทธิแจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้รับจำนองเพื่อให้ผู้รับจำนองดำเนินการให้มีการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จำนองโดยไม่ต้องฟ้องเป็นคดีต่อศาล โดยผู้รับจำนองต้องดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จำนองภายในเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งนั้น ทั้งนี้ ให้ถือว่าหนังสือแจ้งของผู้จำนองเป็นหนังสือยินยอมให้ขายทอดตลาด

ในกรณีที่ผู้รับจำนองไม่ได้ดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จำนองภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ผู้จำนองพ้นจากความรับผิดในดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทนซึ่งลูกหนี้ค้างชำระ ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้นบรรดาที่เกิดขึ้นภายหลังวันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าว

เมื่อผู้รับจำนองขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จำนองได้เงินสุทธิจำนวนเท่าใด ผู้รับจำนองต้องจัดสรรชำระหนี้และอุปกรณ์ให้เสร็จสิ้นไป ถ้ายังมีเงินเหลือก็ต้องส่งคืนให้แก่ผู้จำนอง หรือแก่บุคคลผู้ควรจะได้เงินนั้น แต่ถ้าได้เงินน้อยกว่าจำนวนที่ค้างชำระ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๓๓ และในกรณีที่ผู้จำนองเป็นบุคคลซึ่งจำนองทรัพย์สินเพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นจะต้องชำระ ผู้จำนองย่อมรับผิดเพียงเท่าที่มาตรา ๗๒๙/๑ กำหนดไว้"

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๓๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๓๕ เมื่อผู้รับจำนองคนใดจะบังคับจำนองเอาแก่ผู้รับโอนทรัพย์สินซึ่งจำนอง ผู้รับจำนองต้องมีจดหมายบอกกล่าวแก่ผู้รับโอนล่วงหน้าเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกสิบวันก่อน จึงจะบังคับจำนองได้"

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๓๗ ผู้รับโอนจะไถ่ถอนจำนองเมื่อใดก็ได้ แต่ถ้าผู้รับจำนองได้บอกกล่าวว่าจะบังคับจำนอง ผู้รับโอนต้องไถ่ถอนจำนองภายในหกสิบวันนับแต่วันรับคำบอกกล่าว"

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๔๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๔๔ อันจำนองย่อมระงับสิ้นไป

(๑) เมื่อหนี้ที่ประกันระงับสิ้นไปด้วยเหตุประการอื่นใดมิใช่เหตุอายุความ

(๒) เมื่อปลดจำนองให้แก่ผู้จำนองด้วยหนังสือเป็นสำคัญ

(๓) เมื่อผู้จำนองหลุดพ้น

(๔) เมื่อถอนจำนอง

(๕) เมื่อขายทอดตลาดทรัพย์สินซึ่งจำนองตามคำสั่งศาลอันเนื่องมาแต่การบังคับจำนองหรือถอนจำนอง หรือเมื่อมีการขายทอดตลาดทรัพย์สินตามมาตรา ๗๒๙/๑

(๖) เมื่อเอาทรัพย์สินซึ่งจำนองนั้นหลุด"

มาตรา ๑๘ บทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบกระเทือนถึงสัญญาที่ได้ทำไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่กรณีที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่ลูกหนี้ผิดนัดนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ สิทธิและหน้าที่ของเจ้าหนี้และผู้ค้ำประกัน ให้เป็นไปตามมาตรา ๖๘๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่เจ้าหนี้กระทำการใด ๆ นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับอันมีผลเป็นการลดจำนวนหนี้ที่มีการค้ำประกัน รวมทั้งดอกเบี้ย ค่าสินไหมทดแทน หรือค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้น ให้ผู้ค้ำประกันเป็นอันหลุดพ้นจากการค้ำประกันตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๙๑ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๑ บทบัญญัติตามมาตรา ๗๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้กับสัญญาจำนองที่ยังมีผลบังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย

มาตรา ๒๒ บทบัญญัติตามมาตรา ๗๒๘ และมาตรา ๗๓๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับกับการบังคับจำนองที่ทำขึ้นนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย

มาตรา ๒๓ บทบัญญัติตามมาตรา ๗๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับกับกรณีที่ผู้รับโอนต้องการไถ่ถอนจำนองเมื่อมีการบอกกล่าวบังคับจำนองตามมาตรา ๗๓๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่บทบัญญัติของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังไม่เพียงพอที่จะคุ้มครองสิทธิและให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ค้ำประกันและผู้จำนองซึ่งมิใช่ลูกหนี้ชั้นต้น แต่เป็นเพียงบุคคลภายนอกที่ยอมผูกพันตนต่อเจ้าหนี้ในการที่จะชำระหนี้แทนลูกหนี้เท่านั้น โดยข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติปรากฏว่าเจ้าหนี้ส่วนใหญ่ซึ่งเป็นสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพให้กู้ยืม มักจะอาศัยอำนาจต่อรองที่สูงกว่าหรือความได้เปรียบในทางการเงินกำหนดข้อตกลงอันเป็นการยกเว้นสิทธิของผู้ค้ำประกันหรือผู้จำนองตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ หรือให้ค้ำประกัน หรือผู้จำนองต้องรับผิดเสมือนเป็นลูกหนี้ชั้นต้น กรณีจึงส่งผลให้ผู้ค้ำประกัน หรือผู้จำนองซึ่งเป็นประชาชนทั่วไปไม่ได้รับความคุ้มครองตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย รวมทั้งต้องกลายเป็นผู้ถูกฟ้องล้มละลายอีกเป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อสร้างความเป็นธรรมให้แก่ผู้ค้ำประกันและผู้จำนอง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ปริยานุช/ผู้จัดทำ
๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

จุฑามาศ/ผู้ตรวจ
๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗